

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/65/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3723201073
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3723201073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu – sudcov JUDr. Miriam Štillovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov - matky: C. B. B., C., C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX A. D., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Darina Kučerová, advokátka, so sídlom Železničná 90/12, 017 01 Považská Bystrica a otca: E. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. F. G. XXX/XX, XXX XX A. D., zastúpený splnomocneným zástupcom: LEGAL POINT s.r.o., so sídlom Nemocničná 979, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 47 253 495, o zrušenie výchovného opatrenia, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. PB-10P/19/2023-58 zo dňa 18. októbra 2023, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. PB-10P/19/2023-58 zo dňa 18.10.2023 návrh zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že matka detí sa podaným návrhom domáhala zrušenia výchovného opatrenia, prípadne zmeny subjektu, ktorý bol určený pre výkon výchovného opatrenia.

1.2 Súd pri rozhodovaní o zrušení výchovného opatrenia v zmysle ust. § 37 ods. 8 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o rodine“) sa zaoberal otázkou, či si splnilo účel a či jeho ďalšie zotrvanie je v najlepšom záujme maloletých detí. Bolo preukázané, že z nariadeného rozsahu 150 hodín bolo vyčerpané minimum a od marca tohto roku (rozumej rok 2023 – poznámka odvolacieho súdu) sa výchovné opatrenie vôbec nerealizuje, a to po tom ako matka centru oznámila, že podala návrh na zrušenie výchovného opatrenia a prestala sa ho zúčastňovať. V konaní vzniesla výhrady voči práci Centra pre deti a rodiny, Púchov (ďalej len „CDR“), ktoré sa týkali metódy aj objektivity práce. Svedkyne (psychologička a sociálna pracovníčka), ktoré viedli výchovné opatrenie v konaní vysvetlili, že pracujú na základe doporučení úradu práce v záujme nastavenia a zlepšenia komunikácie a vzťahov medzi rodičmi. To je ich primárna úloha a práve preto bolo akreditované centrum určené na realizáciu výchovného opatrenia. Svedkyne vysvetlili súdu, že rodičia pokiaľ predniesli problém snažili sa o ňom rozprávať. Potvrdili, že deti prichádzali na stretnutia rozrušené, po čase sa v neprítomnosti matky dokázali uvoľniť, nadviazať s otcom pokojnú komunikáciu, avšak po návrate matky sa opäť ich správanie zmenilo. Matka vytýkala psychologičke a sociálnej pracovníčke, že si neoverovali pravdivosť otcových tvrdení najmä to, že mal zbiť syna. V tejto súvislosti považoval súd za potrebné uviesť, že skonštatovali, že je to tvrdenie proti tvrdeniu, nemali ako

preukázať, či skutočne došlo k bitke a odkázali matku, ak má takéto podozrenia na políciu. Nezhodli sa s matkou pri jej požiadavke na nahrávanie stretnutí, ktoré z pohľadu psychologických konzultácií nemá žiadne terapeutické odôvodnenie a takéto sa nevykonávajú. Matka vyčítala, že ju obvinili, že má majetnícke sklony v súvislosti s vyporiadaním BSM. V tejto súvislosti svedkyňa – psychologička uviedla, že v správe šlo len o citáciu otca. Z obsahu námietok matky sa javí, že tieto sú subjektívne v snahe zablokovať prácu CDR. Práca s CDR prebiehala do marca 2023 a následne po dovolenke otca s deťmi v Dubaji došlo k zlomu, ktorý odôvodnila matka tým, že otec tam zbil maloletého A.. K záveru o neexistencii tvrdeného násillia voči maloletým dospelo aj CDR, ktoré v zápise ku dňu 27.03.2023 uviedlo, že maloleté deti nie sú týrané ani bité zo strany otca, ani starou mamou. Hoci maloletý A. počas odbornej konzultácie v prítomnosti matky tvrdil útok otca a bol rozrušený, bezprostredne po tom ako matka odišla, maloletý sa zapájal do komunikácie s otcom, prejavoval radosť. Z uvedeného je zrejmé, že existenciu tvrdeného útoku matka umelo udržiava a konzervuje v povedomí maloletých, ktorú skutočnosť potvrdila aj znalkyňa PhDr. Marta Halašová, PhD. Následne matka prestala komunikovať s CDR a oznámila, že bude čakať do rozhodnutia súdu. Námietky matky voči CDR sa javia subjektívne bez konkrétnych a opodstatnených dôvodov. Nezhody pri predvolávaní, keď jej údajne nevychádzajú pri stanovení termínov v ústrety sú neopodstatnené. Pokiaľ uvádzala, že dovedla na termín stretnutia maloletého syna s vedomím CDR, zo SMS zo dňa 06.03.2023, o ktorú oprela svoje tvrdenia to nevyplýva, pretože neuvádzala, že privedie maloletého A. len si dohadovala stretnutie a informovala o údajnom zbití maloletého. Naopak CDR jej obratom odpovedalo a dalo jej termín. Tvrdenia, že správy CDR nekopirovali skutočnosť v tom ako prebiehali stretnutia, nekonkretizovala, iba uviedla, že z maloletého A. urobili klamára a nepovedala čo bolo uvedené v správe nepravdivo, teda ktoré konkrétne vyjadrenia sú podľa nej nepravdivo uvedené. Údajná bitka syna je v rovine protichodných tvrdení matky a otca, pričom svedkyne vo svojich správach aj následne vo svedeckej výpovedi uviedli, že po prvotnom rozrušení a odchode matky z miestnosti dieťa bolo počas stretnutia s otcom pokojné, deti boli nadšené z dovolenky v Dubaji, rozprávali o zážitkoch a tešili sa. Až po návrate matky do miestnosti sa správanie zmenilo. Tiež námietky, že mali byť realizované len individuálne stretnutia, ktoré mali vyplynúť zo záveru znaleckého posudku, boli neopodstatnené, pretože takýto záver znalkyňa v posudku neuvádza. Znalkyňa doporučila kurz rodičovskej terapie a poradenstva vrátane silnej individuálnej zložky, teda nie ako tvrdila matka, že len individuálne sedenia a nie párové. Súd nemal dôvod pochybovať o práci psychologičky a sociálnej pracovníčky. Vykonanie dôkazu nahrávkou (ku ktorej mimochodom matka neposkytla prepis) nepripustil, pretože bola vykonaná bez vedomia nahrávaných osôb a preto že mal dostatočne preukázaný skutkový stav a nebolo nutné pre ďalšie objasnenie použiť nahrávku. Napriek tomu kolízna opatrovníčka, ktorej matka predložila nahrávku uviedla, že nič z toho čo matka uvádza na nahrávke, okrem plačúceho dieťaťa, ktoré otec upokojil, nie je. Za tejto situácie kedy bolo preukázané, že napriek aj snahe súdu zmieriť rodičov, toto sa nepodarilo, komunikácia je vyhrotená, komplikovaná a bez odbornej pomoci nie je možné v situácii v prospech maloletých detí napredovať. Len za účasti odbornej pomoci možno viesť rozhovory s rodičmi a deťmi a ostro konfliktnú komunikáciu zvládnuť v prospech detí. Za tejto situácie a za jednoznačného vyjadrenia kolízneho opatrovníka nie je možné zrušiť výchovné opatrenie a je potrebné v ňom pokračovať. Nie je možné, aby situácia zamrzla a nepokračovalo sa v odbornej spolupráci.

1.3 V konaní o úpravu styku, ktorým sa matka domáha obmedzenia styku otca s deťmi je nariadené znalecké dokazovanie a znalkyňa súdu odpovie na položené otázky o vzťahoch v rodine a dá ďalšie odporúčanie. Dovtedy je ale podľa súdu nevyhnutné v záujme detí a zachovania rovnocenného vzťahu oboch rodičov k deťom, aby pracovali na zlepšení komunikácie zvlášť, keď z nariadeného počtu hodín bolo vyčerpané len minimum. Je nepripustné, aby matka nerešpektovala právoplatné rozhodnutie súdu a prestala sa ním svojvoľne riadiť a odmietla spoluprácu s CDR a ukončila ju oznámením, že podala návrh na zrušenie výchovného opatrenia. Rozhodnutie súdu o jeho uložení je právoplatné a je potrebné ho rešpektovať.

1.4 Súd nerozhodoval o námietke matky na vylúčenie kolízneho opatrovníka ÚPSVaR Považská Bystrica z konania z dôvodu, že nekoná v záujme detí. Nemá právomoc vylúčiť z konania kolízneho opatrovníka a ustanoviť iného opatrovníka mimo okres Považská Bystrica. Matka môže vzniesť námietku voči pracovníkom úradu práce priamou cestou úradu práce.

1.5 Napokon uviedol, že nevykonával výsluch maloletého A., pretože výsluch dieťaťa by nezmenil rozhodnutie súdu o ponechaní výchovného opatrenia, keďže jeho cieľom je úprava vzťahov a komunikácie v rodine v záujme zastabilizovania výchovného prostredia pre maloleté deti, ktoré vzťahy sú preukázateľne narušené a nezlepšujú sa. Súd poukázal v tejto súvislosti na ustanovenie § 38 ods. 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“ podľa ktorého súd zisťuje názor maloletého spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. V predmetnej veci má maloletý A. 8 rokov a napriek svojmu veku už bol opakovane podrobený znaleckému skúmaniu, analýzám,

poradenstvám a konzultáciám za prítomnosti pre nich cudzích osôb s vedomím, že uvedené je v priamej súvislosti s konfliktom medzi jeho matkou a otcom. Posúdenie vhodnosti vylúchu maloletého je výlučne v kompetencii súdu, je otázkou individuálneho posúdenia okolností. Po posúdení predmetných okolností sa súdu javilo, že je v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa opätovne vystavovať ho psychickému vypätiu spojenému s vylúchom. Navyše rozvrat vzťahov v rodine, osoba otca, matky, ako aj detí a ich vzájomné vzťahy už boli znalecky posudzované a v konaní boli vykonané aj správy z CDR z časového obdobia v malom odstupe od rozhodnutia súdu, kde sú účastníci posudzovaní osobami odborne spôsobilými v oblasti psychológie.

1.6 Pokiaľ ide o nahrávku na pamäťovom kľúči USB podľa matky ide o nahrávku z priebehu poradenstva v CDR Púchov. Keďže kolízny opatrovník namietal, že počas poradenstva nie je medzi zúčastnenými osobami odsúhlasené nahrávanie poradenstva, ide o nezákonný dôkaz získaný v rozpore so zákonom, keďže jeho vyhotovením je porušené právo zúčastnených osôb na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci nesmie zohľadňovať skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie takéhoto dôkazu je odôvodnené uplatnením článku 2 odsek 1 základných princípov CMP. Súd môže výnimočne vykonať nezákonný dôkaz, ak je právo účastníka ústavnokonformne posúdené ako silnejšie právo než porušené právo toho, na koho úkor sa právo vykonáva. Pre vyhodnotenie prípustnosti použitia nezákonne získaného dôkazu bolo preto potrebné vo veci aplikovať tzv. test proporcionality kolidujúcich práv, v rámci ktorého sa posudzuje vhodnosť, potrebnosť a primeranosť zásahu do práv. Súd pri posúdení vhodnosti skúmal, či je navrhovaný dôkaz vhodný na zistenie skutočnosti, či CDR Púchov podalo správu zhodujúcu sa s reálnym stavom. V tomto smere dospel k záveru, že kritérium vhodnosti je splnené. V druhom kroku posúdil, či je možné tvrdenú skutočnosť dokázať aj zákonným spôsobom alebo iba navrhovaným nezákonným dôkazom. Keďže sporným je tvrdenie ohľadom fyzického ataku súd dospel k záveru, že matka mohla tvrdenú skutočnosť dokázať aj zákonným dôkazom (napríklad predložením zákonne získaným psychologickým posúdením alebo iným dôkazom priamo preukazujúcim útok). Navrhovaný dôkaz tak nespĺňa kritérium potrebnosti. Z uvedeného dôvodu preto jeho vykonanie nepripustil.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala matka detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie zo dňa 24.11.2023 s tým, že súd nesprávne právne posúdil vec, nevykonala navrhnuté dôkazy a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Domáhala sa, aby súd druhej inštancie napadnuté rozhodnutie zmenil a jej návrhu vyhovel a výchovné opatrenie zrušil poťažne, aby rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

2.1 Matka detí mala za to, že súd sa s nahrávkou, ktorú predložila (na ktorej bolo zaznamenané správanie sa pracovníčok CDR a celý priebeh jedného zo stretnutí na CDR, ktoré bolo v zjavnom rozpore s tvrdením pracovníčky CDR v správe doručenej súdu ako aj v rozpore s tým, čo maloletý A. na tomto CDR hovoril a akým spôsobom sa tieto pracovníčky k maloletemu správajú) neoboznámil ani ju žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Zároveň žiadala, aby bol maloletý A. vypočutý priamo súdom s tým, aby popísal svoje pocity a zážitky z tohto CDR ako aj aby sa vyjadril, ako prebiehal styk s otcom a prečo toho času neprebíha.

2.2 Ďalej uviedla, že alternatívne navrhovala, že pokiaľ by súd nezrušil výchovné opatrenie, tak určite trvá na tom, aby zmenil pracovisko, ktoré bude realizovať výchovné opatrenie. To, že ÚPSVaR nemá zazmluvnený iný subjekt na vykonávanie výchovných opatrení, nemôže byť na jej ujmu, nakoľko uvedeným pracovníčkam nedôveruje. Výchovné opatrenie len vtedy splní svoj účel pokiaľ bude dôvera medzi zúčastnenými, čo v tomto prípade obojstranne absentuje. Obe pracovníčky boli vypočuté s tým, že samé uviedli, že výchovné opatrenie neplní svoj účel, nie je v ich silách situáciu zmeniť a najradšej by privítali, aby nemuseli v tomto výchovnom opatrení pokračovať. Podľa matky detí bolo úlohou súdu, že ak považoval za potrebné, aby sa vo výchovnom opatrení pokračovalo, hoci doposiaľ neprineslo toto opatrenie žiaden výsledok, aby v ňom pokračoval iný subjekt na toto oprávnený. Poukázala na to, že v obdobnej veci súd takýto záver prijal.

2.3 Tvrdenie, že nemá záujem, aby sa otec s deťmi stretával nepovažovala matka detí za pravdivé. Pracuje s iným psychológom a dokonca znalkyňa, na základe ktorej záverov bolo nariadené výchovné opatrenie a ktoré závery a odporúčania ani pracovníčky CDR nezaujímali, neriadili sa týmto znaleckým posudkom, kde znalkyňa jednoznačne uviedla, že nie je vhodná párová terapia, ale individuálna, ktorej sa CDR vôbec nevenovalo.

2.4 Podľa matky detí maloletý A. sa pracovníčkam CDR zdôveril prečo odmieta chodiť s otcom, jeho citové rozporenie pracovníčky CDR zbagatelizovali, maloletého zosmiešnili a dokonca uviedli, že nehovorí pravdu a že je ňou ako matkou zmanipulovaný. Takýto necitlivý prístup je znakom

neprofesionalitu a neodbornosti a spochybňovať dieťa, jeho pocity a spomienky bez akéhokoľvek objektívneho zistenia veci je neprípustné. Matka uviedla, že samotné trestné konanie nie je právoplatne skončené, vo veci sa koná v súvislosti s podozrením pre týranie čo opätovne ani súd ani CDR nevyhodnotili. Maloletý A. uviedol svoje želanie, aby sa mu otec ospravedlnil, čo otec odmietol. Je prirodzené, že nielen deti ale aj dospelí robia chyby, ale priznanie si týchto chýb je znakom vyspelosti rodičovských zručností a taktiež príkladom pre deti, že priznať si chybu nie je hanba, ani prejav slabosti.

2.5 Ďalej matka detí uviedla, že ona nikdy v styku nebránila, deti sú vždy nachystané ale doposiaľ CDR žiadnym spôsobom otca nenasmerovalo k tomu, aby si prestal deti natáčať keď si to neželajú, aby k nim vysielal pozitívne vnemy, aby z auta vystúpil, prihovoril sa im láskavo atď. ale ani tieto základné veci, ktoré vyššie uvádza a ktoré mali byť samozrejmosťou zrejme CDR otcovi neodporučila a neprihovála ho k určitej sebareflexii. Považovala za nepravdivé, že by maloletému dala hodiny s odposluchom, žiadnym spôsobom toto nebolo preukázané ale CDR na takejto skutočnosti trvá, hodiny si neprezreli, v opačnom prípade by museli zistiť, že ich tvrdenia sa nezakladajú na pravde.

2.6 Podľa matky detí pokiaľ má súd skutočný záujem na tom, aby výchovné opatrenie splnilo svoj účel a nebolo len formálne vydané, je potrebné aby prebiehalo na určitej úrovni dôvery, ona týmto pracovníckam nedôveruje, nedôverujú im ani ich deti. Ani v jednej správe CDR nie je uvedené, čo odporúčili otcovi, neustále odporúčajú zmeny v jej správaní, čokoľvek uvedie je hneď odmietnuté, vzťah CDR k otcovi považuje za nadštandardný a v priebehu tohto celého výchovného opatrenia postráda záujem pomôcť predovšetkým ich deťom.

3. Otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 12.12.2023 navrhol, aby odvolací súd odvolanie matky zamietol a potvrdil rozsudok okresného súdu.

3.1 V prvom rade uviedol, že z obsahu odvolania, ktoré matka podala nie je zjavné v akom rozsahu bolo odvolanie podané. Ďalším procesným nedostatkom je to, že matka v odvolaní nešpecifikovala odvolacie dôvody a len stroho uviedla nesprávny postup súdu, pričom neuviedla zákonné znenie.

3.2 Ďalej otec uviedol, že v danom prípade nemožno ani len uvažovať o splnení účelu výchovného opatrenia. Konzultácie stanovené na základe výchovného opatrenia mali prebiehať v zmysle záverov znaleckého posudku č. 52/2021 vyhotoveného znalkyňou PhDr. Martou Halašovou, PhD. Výchovné opatrenia neboli realizované riadne podľa rozhodnutia súdu výlučne ignoráciou a pasivitou zo strany matky, ktorá pasívne agresívnym spôsobom odmieta akýkoľvek progres v rodičovskej komunikácii, čo by prinieslo úžitok práve spoločným deťom. Táto nemá skutočný záujem o realizáciu opatrenia a ani o udržanie vzťahu otca s deťmi, rovnako ako ani rodičovského vzťahu medzi otcom a matkou detí. To je skutočným dôvodom podania jej návrhu. Až keď sa reálne vykoná opatrenie v stanovenom rozsahu a výchovné opatrenie neprinesie želaný výsledok, ktorým je zvyčajne zmena postoja niektorého rodiča resp. oboch rodičov resp. zmena postoja maloletého dieťaťa, potom môže súd využiť ďalšie opatrenia, ktorými fakticky alebo právne zasiahne do výkonu rodičovských práv a povinností. Môže napr. nariadiť obmedzenie styku dieťaťa s rodičom, ktorý ohrozuje jeho riadnu výchovu.

3.3 Ďalej otec detí uviedol, že nahrávka o ktorej sa vyjadruje matka je nezákonne získaným dôkazom, nakoľko počas poradenstva nie je medzi zúčastnenými osobami odsúhlasené nahrávanie poradenstva. Matka zákaz nahrávania nerešpektovala a maloletému A. na ruku pripevnila nahrávacie hodinky a prinútila ho, aby celý priebeh návštevy v CDR nahrával. Maloletý A. hodinky nenosil, preto si otec hneď hodinky na rukách maloletého všimol. Pracovníčka CDR hodinky spoznala ako nahrávacie hodinky, lebo ako sa sama vyjadrila jej deti vlastnia také isté. Je zjavné, že maloletý bol pod tlakom matky keď musel mať na ruke tieto nahrávacie hodinky. Keď maloletého pracovníčka CDR vyzvala, aby si dal hodinky dole a nechal ich vo vedľajšej miestnosti, začal okamžite plakať. Rovnako tak v súvislosti s nahrávkou, o ktorej matka tvrdí, že je dôkazom, je nutné uviesť, že z obsahu ktorý je nezreteľný a veľmi zlej kvality vyplýva jediná skutočnosť – maloletý bol plačlivý.

3.4 Otec sa nestotožnil s návrhom matky vypočuť maloletého A. a to najmä s ohľadom na vek maloletého a rozsiahly konflikt medzi rodičmi detí. Rovnako tak nepokladá za potrebné stresovať maloletého tým smerom, že ho matka bude pripravovať na ďalší stresujúci zážitok výpovede pred cudzími ľuďmi, kde sa bude musieť vracieť k negatívne kreovaným myšlienkam a výrokom na stranu otca. Posúdenie vhodnosti výsluchu maloletého je výlučne v kompetencii súdu, je otázkou individuálneho posúdenia okolností. Samotná matka uvádzala, že kolízny opatrovník neodporučil vypočuť maloletého.

3.5 Tvrdenie matky o tom, že nemôže byť na jej ujmu, pokiaľ nie je zazmluvnený iný subjekt na realizáciu výchovného opatrenia, keď nedôveruje pracovníckam, je presným odrazom postoja matky. Matka namietla zo zásady všetkých, ktorí sa nestotožňujú s jej postupom, pri ktorom sa snaží zamedziť otcovi styk s maloletými. Spočiatku matka vždy „naoko“ spolupracuje. Opakovane však potom ako v určitom štádiu pracovníčky týchto inštitúcií pomenujú veci ako skutočne sú – že matka nespupracuje,

fabuluje, vymýšľa si, robí prietahy v konaniach, stretnutia odkladá v čase na čo najneskorší možný termín a podobne, zrazu matka vždy dôjde k názoru, že sú všetci zaujatí.

3.6 Ďalej otec detí uviedol, že matka spôsobom absolútne vytrhnutým kontextu uvádza, že ani podľa pracovníčok výchovné opatrenie neplní svoj účel. Podstatné v danom prípade je určiť, prečo výchovné opatrenie neplní svoj účel. Je to spôsobené výlučne správaním matky, ktorá marí plnenie výchovného opatrenia, kedy odmieta spolupracovať a zúčastňovať sa na dojednaných stretnutiach. Navyiac v tomto prípade kolízna opatrovníčka maloletých detí uviedla, že nesúhlasí so zrušením výchovného opatrenia. Pracovníčky CDR považuje otec za dostatočne kvalifikované odborníčky a je nevyhnuté ich rešpektovať.

3.7 Pokiaľ matka poukazuje na trestné konanie pre údajné podozrenie z týrania, reálne nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že trestné konanie je stále vedené.

3.8 Pre predstavu akým matka spôsobom pri preberaní detí zo strany otca postupuje opísal situáciu zo dňa 11.11.2023. Za nepravdivé považoval tvrdenie, že deti sú nachystané a zbalené na realizáciu styku. Reálna psychická príprava zo strany matky však zjavne prebieha tak, že deti sú vystavované opakovane tzv. testu lojality zo strany matky a synovia v snahe nesklamať matku, otca demonštratívne odmietajú tak, ako sa od nich očakáva. Na záver otec detí uviedol, že situácia v rodine je aktuálne veľmi kritická a bez odbornej pomoci nie je možné ju vyriešiť a konať v najlepšom záujme maloletých. Je neprípustné, aby matka nerešpektovala právoplatné rozhodnutie súdu a prestala sa ním svojvoľne riadiť a odmietla spoluprácu s CDR a ukončila ju oznámením, že podala návrh na zrušenie výchovného opatrenia.

4. Matka detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike zo dňa 12.01.2024 nesúhlasila s poukazovaním otca na to, že v odvolaní dôvody nesprávnosti rozhodnutia nešpecifikovala. Pokiaľ by tomu tak bolo, súd by mal na ich doplnenie vyzvať. Pokiaľ sa týka výchovného opatrenia ako uviedla v odvolaní toto si nespĺnilo žiaden účel, predmetom bolo neustále útočenie na ňu ako na matku, ktoré v podstate zo strany otca pretrváva doposiaľ a je zrejme aj z jeho podania. Za nepravdivé považovala tvrdenie, že ona agresívnym spôsobom odmieta akýkoľvek progres v rodičovskej komunikácii, otec neustále predkladá rôzne svoje dohady, konfabulácie. Taktiež ani to, že sa otec s deťmi nestýka tri roky. Styk prebiehal pravidelne, no otec svojim správaním prispel k tomu, aby ho synovia odmietali a trval preto na tom, že nemá osvojené také rodičovské zručnosti, ku ktorým ho nedoviedlo ani výchovné opatrenie prostredníctvom CDR, aby svoje správanie prehodnotil a aby si cestu k synom vytváral cez pozitívne myslenie a správanie k ich synom. Podľa nej je prirodzené, že namieta CDR Púchov, ktoré pracovníčky po spoločnom stretnutí „vyriešili“ resp. ustálili situáciu ohľadom údajného násillia na dieťaťi zo strany otca a prípad uzavreli – ako jej vykonštruovaný výmysel. Je vysoko pravdepodobné, že práve preto, že pracovníčky CDR istili čo sa skutočne stalo a ustálili svoj názor a postoj, stalo sa zrejším, že sa nestotožňujú s jej tvrdeniami. To však zjavne nezapadá do plánu matky, aby bol otcovi zamedzený styk s maloletými deťmi. Práve z tohto dôvodu má matka záujem, aby bolo výchovné opatrenie realizované na inom pracovisku. Ďalej matka detí uviedla, že dňa 10.01.2024 boli ako rodičia spoločne s deťmi opätovne u PhDr. Marty Halašovej, PhD. pred ktorou sa otec doznal, že maloletého A. fyzicky napadol. Z tohto je zrejme, že ona ako matka sa dôvodne domáha zmeny výchovného opatrenia, nechce aby toto vykonávalo CDR Púchov, nakoľko koná v záujme otca, nie v záujme detí. Maloletého A. označili za klamára a preto je len prirodzené, že ani syn ani ona nemajú k takýmto pracovníčkam dôveru, čo je objektívne preukázané, že práve otec klamal a uvedené pracovníčky tomuto klamstvu napriek tvrdeniam maloletého A. uverili. Vystáva preto otázka, kedy vlastne otec hovorí pravdu a kedy len zavádza. Zrejme vtedy, keď mu to najviac vyhovuje bez rozdielu aké to bude mať následky na ich maloleté deti.

5. Kolízny opatrovník detí vo vyjadrení zo dňa 08.02.2024 zastával názor, že výchovné opatrenie je potrebné realizovať aj v kalendárnom roku 2024 v CDR Púchov. Doporučuje 20 hodín psychologického a sociálneho poradenstva. Obaja rodičia uviedli, že styk otca s maloletými deťmi sa naďalej nerealizuje. Kolízny opatrovník detí má vedomosť, že od marca tohto roku nastanú v CDR personálne zmeny, kedy pracovný pomer s CDR uzatvorí nová psychologička, čo v tomto prípade považuje za prínosné, nakoľko matka poukazovala na osobu psychologičky, ako na dôvod jej nespokojnosti s týmto zariadením, ktoré vykonáva výchovné opatrenie.

6. Otec detí v duplike zo dňa 15.02.2024 prostredníctvom splnomocneného zástupcu mal za to, že odvolanie matky ako aj celkovo konanie o zrušenie výchovného opatrenia sú neodôvodnené. Súd preto dospel k správne mu záveru, keď návrh matky o zrušenie výchovného opatrenia zamietol. Bez výchovného opatrenia nie je možné vyriešiť situáciu v rodine a konať v najlepšom záujme maloletých. Považoval za neprípustné, aby matka nerešpektovala právoplatné rozhodnutie súdu a prestala sa ním svojvoľne riadiť a odmietla spoluprácu s CDR a ukončila ju oznámením, že podala návrh na zrušenie

výchovného opatrenia. Otec absolútne popieral tvrdenia matky, že sa doznal, že maloletého A. fyzicky napadol. On od počiatku popieral, že by maloletého akokoľvek fyzicky napadol, nikdy mu neublížil a ani ho nezbil. Matka počas pohovoru otca so znalkyňou a deťmi ani len v miestnosti nebola, bola vykázaná na chodbu. Zatiaľ nebol zo strany znalkyne vyhotovený znalecký posudok, ktorý by vyvracal tvrdenia matky. Matka sa snaží separovať deti od celej rodiny otca – aj od starých rodičov detí a svojimi prejavmi len dokazuje svoju výchovnú nekompetenciu a nutnosť zásahu tretích subjektov.

7. Otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka detí zo dňa 05.03.2024 uviedol, že k dnešnému dňu neuplynul počet hodín, na ktoré bolo výchovné opatrenie uložené. Stanovený rozsah výchovného opatrenia a jeho záver bol objektívne podstatný pre určenie ďalšieho styku medzi maloletými deťmi a rodičmi. Stotožnil sa s názorom kolízneho opatrovníka detí. Podľa otca aktuálne nie je vhodné nepokračovať vo výchovnom opatrení. V prvom rade nie je v záujme maloletých detí zasahovať do priebehu výchovného opatrenia. Je nutné apelovať na matku, ktorá navonok uvádza snahu o zlepšenie vzťahov v rodine, aby sa skutočne podieľala na realizácii výchovných opatrení v záujme maloletých detí.

8. Matka detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 28.03.2024 k vyjadreniu otca, ktorý sa vyjadril ku kolíznemu opatrovníkovi uviedla, že k návrhu kolízneho opatrovníka sa už vyjadrila nakoľko boli oboznámení, že predchádzajúce pracovníčky už na CDR nepracujú a považuje tieto stretnutia práve v záujme detí a v záujme otca, kde sa môže budovať vzťah medzi deťmi a otcom, kde bude mať otec možnosť sa s deťmi stretávať za prítomnosti odborných pracovníkov, ktorí budú tieto stretnutia monitorovať a dokážu odborne napomôcť a obnoviť vzťahy, ktoré sa správaním otca narušili.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362 a § 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu (§ 65 CMP) a bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 37 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP), postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah odvolania matky detí bolo posúdiť či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne keď návrh matky na zrušenie výchovného opatrenia zamietol.

11. Sústava výchovných opatrení v zmysle ust. § 37 Zákona o rodine je vybudovaná systematicky, od miernejších zásahov k vážnejším zásahom. Veľmi účinným sa v poslednom období ukázalo najmä využitie uloženia povinnosti porobiť sa odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach, ktoré súd môže uložiť rodičom maloletého dieťaťa alebo maloletému dieťaťu. Hoci zákon hovorí všeobecne o odbornom poradenstve, využíva prevažne psychologické poradenstvo. Poradenstvo možno uložiť jednému z rodičov, obom rodičom spoločne, niektorému z rodičov alebo obom rodičov a maloletému dieťaťu. Výhodou tohto opatrenia je, že súd po uložení výchovného opatrenia sleduje jeho vykonávanie a to v súčinnosti s orgánom sociálno-právnej ochrany detí, v súčinnosti s obcou alebo s príslušným zariadením, v ktorom je dieťa umiestnené. Podľa záverov poradenstva rozhodne o aplikácii ďalších opatrení, pričom môže využiť napr. predĺženie poradenstva, resp. jeho rozšírenie o nové ciele. Hmotno-právnu podmienkou uloženia výchovného opatrenia je, že to vyžaduje záujem dieťaťa. Pokiaľ má súd za to, že výchovné opatrenie už nie je potrebné, môže ho zrušiť. Ak výchovné opatrenie neprinesie želaný výsledok, ktorým je zvyčajne zmena postoja niektorého rodiča, resp. oboch rodičov alebo zmena postoja dieťaťa potom môže súd využiť ďalšie opatrenie, ktorými fakticky alebo právne zasiahne do výkonu rodičovských práv a povinností.

12. V danom prípade je nepochybné, že súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu matky na zrušenie výchovného opatrenia, ktorým bolo rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 13P/41/2020-144 zo dňa 22.07.2022 uložené obidvom rodičom spolu s maloletými deťmi, aby sa podrobili odborným konzultáciám a psychologickému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny, Púchov, Štefánikova 832 v celkovom počte 150 hodín, ktoré sa budú realizovať podľa časových možností CDR a rodičov do konca kalendárneho roka 2023 s tým, že tieto konzultácie budú prebiehať v zmysle záverov znaleckého posudku č. 52/2021. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2022.

13. Matka detí návrhom došlým súdu dňa 04.05.2023 žiadala o zrušenie výchovného opatrenia prípadne nariadenia iného pracoviska zariadenia vykonávajúceho výchovné opatrenie lebo zariadenie nepostupuje objektívne v záujme detí a nemá preto k zamestnancom dôveru.

14. Okresný súd návrh matky na zrušenie výchovného opatrenia zamietol nakoľko z nariadeného rozsahu 150 hodín bolo vyčerpaných minimum a od marca 2023 sa nerealizuje. Nemal dôvod pochybovať o práci psychologičky a sociálnej pracovníčky CDR. Dospel k záveru a to aj za vyjadrenia kolízneho opatrovníka, že výchovné opatrenie nie je možné zrušiť a je potrebné v ňom pokračovať. Aj vzhľadom na prebiehajúce konanie o návrhu matky na obmedzenie styku bolo nevyhnutné v záujme detí a zachovania rovnocenného vzťahu oboch rodičov, aby pracovali na zlepšení komunikácie.

15. Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a obsahu odvolania odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie vecí a vykonal potrebné dokazovanie, pričom následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

16. V danom prípade aj odvolací súd dospel k záveru, že v čase rozhodnutia okresného súdu neboli splnené podmienky na zrušenie výchovného opatrenia. Výchovné opatrenie svoj účel nenaplnilo. Prevažoval záujem detí, aby bolo v ňom pokračované.

17. Odvolací súd v prvom rade k námietke otca detí vo vyjadrení ohľadom náležitosti odvolania matky detí uvádza, že toto má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP). Navyše v danej veci ide o konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti (§ 111 CMP), ktoré má nesporný charakter a preto vzhľadom na princíp oficiality platí v odvolacom konaní zásada neviazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 66 CMP).

18. Matka detí svoju odvoláciu argumentáciu založila na rovnakých dôvodoch ako prezentovala pred okresným súdom. S týmito sa okresný súd dostatočne vysporiadal. Aj podľa odvolacieho súdu bolo nepochybne v záujme detí, aby sa obnovili narušené väzby medzi maloletými deťmi a otcom a otec sa podieľal na ich výchove, čo nie je možné bez cieľovej intervencie odborníkov. Pokiaľ ide o matkou navrhované dôkazy (nahrávka, výsluch maloletého A.) odvolací súd uvádza, že posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 157 ods. 1 CSP) a nie účastníkov. Okresný odôvodnil nevykonanie navrhnutých dôkazov, s vyhodnotením ktorých sa odvolací súd stotožňuje.

19. Nakoľko matka detí neuviedla žiadne nové dôvody, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový a právny stav odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil vrátane závislého výroku o trovách konania, pretože okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 52 CMP.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s § 57, § 58 ods. 1, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný. Neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e)

rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).